

عنوان مقاله:

نقش سبک های یادگیری و عوامل شخصیتی بر خودکارآمدی دانشجویان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه اکبرپورروشن - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه زنجان، گروه فلسفه

علی قاسمی - دانش آموخته دکترا دانشگاه تربیت مدرس، گروه تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر هدف بررسی نقش و رابطه سبک های یادگیری و ویژگی های شخصیتی با خودکارآمدی در دانشجویان دانشگاه علامه طباطبایی است. روش پژوهش حاضر با توجه به اهداف پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است. در این پژوهش جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه علامه طباطبایی بوده که در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ ثبت نام و تحصیل کرده اند. نمونه مورد نظر در این پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری طبقه ایی از کل جامعه آماری در دسترسبه تعداد ۳۰۰ نفر انتخاب شده است. افراد نمونه با استفاده از روش تصادفی انتخاب شدند و به ابزار پژوهش که عبارت بود از پرسشنامه سبک های یادگیری کلب، پرسشنامه ویژگی های شخصیتی (NEO-FFI) و پرسشنامه خودکارآمدی شرر وهمکاران پاسخ دادند. با استفاده از روش تحلیل مسیر، اثرات مستقیم و غیرمستقیم سبک های یادگیری و ویژگی های شخصیتی بر رویکردهای پیشرفت تحصیلی و خودکارآمدی موردبررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از تحلیل داده نشان داد که بیشترین میزان ارتباط عامل سبک های یادگیری بر خودکارآمدی مربوط به تجربه عینی است و بیشترین میزان ارتباط عامل ویژگی های شخصیتی بر خودکارآمدی مربوط به پذیرش است و همچنین مقادیر اثرات مستقیم متغیرهای سبک های یادگیری و ویژگی های شخصیتی بر خودکارآمدی طبق مدل برازش شده به ترتیب بدین قرار، ۰/۵۲ و ۰/۷۹ است. در مجموع، نتایج پژوهش حاضر موید آن است که توجه به سبک های یادگیری و ویژگی های شخصیتی در بهبود خودکارآمدی دانشجویان موثر است.

کلمات کلیدی:

سبک های یادگیری، خودکارآمدی، دانشگاه علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237522>

